

ת"פ 33697/12/18 - מדינת ישראל נגד י.ו.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 33697-12-18 מדינת ישראל נ' י'

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד יעל גבעוני
נגד
י.ו. - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד איתי בן נון
המאשימה
הנאשם

גזר - דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 7.10.19 הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום, בשני אישומים כדלקמן:
- **באישום הראשון** - בביצוע עבירה של ניסיון התפרצות למגורים, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין.
לפי האישום הראשון, ביום 31.3.18 לפנות בוקר, שבה המתלוננת לביתה, לאחר שמסרה תלונה במשטרה בנוגע לאירוע פריצה שאירע מספר שעות קודם. המתלוננת נכנסה לדירה ועלתה עם בתה לקומה העליונה. בשלב זה שמעה רעשים מהקומה הראשונה. המתלוננת ירדה לקומה התחתונה והבחינה כי חלון מטבח הדירה פתוח והנאשם יושב כשידיו ורגליו על אדן חלון המטבח וגופו מופנה כלפי פנים הדירה. בתגובה, צעקה המתלוננת, הדפה את הנאשם בגופו וסגרה את החלון. הנאשם נתלה על עמוד המרזב והחליק לקומת הקרקע.
- **באישום השני** - בביצוע עבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) יחד עם 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973.
לפי האישום השני, בערב יום 1.4.18, ובהמשך למתואר באישום הראשון, נעצר הנאשם על ידי השוטרים. באותה עת הנאשם החזיק בכיס ימני קדמי של מכנסיו, בתוך קופסת סיגריות, סם מסוכן מסוג הרואין במשקל של 0.0814 גרם נטו.
2. לפי הסדר הטיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

תסקירי שירות מבחן

3. בעניינו של הנאשם נערכו מספר תסקירים והדיונים נדחו מפעם לפעם לשם שילובו של הנאשם בהליך

טיפול במסגרת שירות המבחן.

4. בתסקירו מיום 28.7.19, ציין שירות המבחן, כי הנאשם בן 61, גרוש, אב לשני ילדים בגירים, מתגורר ביבנה, אינו עובד ומתקיים מקצבת הבטחת הכנסה. שירות המבחן התרשם מדפוסי צריכת סמים התמכרותיים, ניהול אורח חיים שולי המאופיין בהזנחה עצמית, היעדר תנאי מחיה בסיסיים וקשר מצומצם עם בני משפחה. הנאשם תיאר מצב בריאותי ירוד, חובות כלכליים וקושי במיצוי זכויותיו. הנאשם הרחיק עצמו מהאירועים ושלל בעיתיות בתחום, ולפיכך לא נמצא מתאים למסלול של בית משפט קהילתי.
5. בהודעה מיום 13.2.20 מסר שירות המבחן, כי הנאשם לא התייצב לפגישה שתואמה. בהמשך נקבעה פגישה חלופית, אולם הנאשם לא התייצב פעם נוספת. שירות המבחן ביקש דחייה נוספת.
6. שירות המבחן תיאר בתסקירו המשלים מיום 8.6.20, כי הנאשם מכור כבר שנים לסמים מסוגים שונים בניהם קנבוס, הרואין וסמי רחוב. הנאשם מטופל משנת 2018 באמצעות תחליף סם "סבוטקס". בשנת 2003 הנאשם עבר תאונת דרכים ונפצע בחלקים שונים בגופו ומאז חלה נסיגה במצבו הנפשי. הנאשם סובל ממצב רוח ירוד, קשיים בשינה, קשיי ריכוז, ירידה בתאבון, בכי והסתגרות. הנאשם טופל בעבר במרפאה לבריאות הנפש ביבנה, ולהתרשמותם הנאשם סובל מפוסט טראומה. הנאשם טופל תרופתית ומאז 2006 אינו צורך טיפול תרופתי ואינו נמצא במעקב פסיכיאטרי. הנאשם התקשה להרחיב על אודות נסיבות חייו. הנאשם סיים 8 שנות לימוד ומגיל צעיר שהה בפנימייה, הסתובב בחוסר מעש, ללא מסגרת השתייכות נורמטיבית, התרועע עם חברה שולית, החל לצרוך סמים ולבצע עבירות. הנאשם לא גויס לצבא בשל עברו הפלילי. לאורך השנים בלטו קשיי השתלבות במסגרת תעסוקתית, דפוסים התמכרותיים אשר העמיקו ותפקודו במישורים השונים התדרדרו. הנאשם נישא בגיל 22 ונולדו לו שתי בנות. בני הזוג התגרשו לפני כעשרים שנים על רקע מעורבותו בפלילים והתמכרותו לסמים. הנאשם תיאר נתק עם בנותיו וכיום מתאר קשר רופף עמן. אמו נפטרה לפני כעשרים שנה כתוצאה מדום לב ואביו נפטר לפני 3 שנים. שירות המבחן ציין, כי הנאשם בעל רקע פלילי מכביד כקטין וכבגיר. הנאשם מסר כי ביצע את העבירות על רקע תקופה משברית בחייו, בה חש בדידות, דיכאון, בלבול וחוסר אונים. פיטוריו בשנת 2017 הגבירו את תחושת המצוקה, תסכול וירידה בערך העצמי. עם זאת, התקשה להסביר את המניעים לביצוע העבירה מושא כתב האישום הראשון, וטען כי הסמים היו שייכים לאחר.
- הנאשם מצוי בטיפול במרפאה מאז 19.1.15 ונוטל תחליף שם מסוג "סבוטקס". הנאשם מוסר בדיקות שתן המעידות על שימוש ב"סבוטקס" בלבד.
- להתרשמות שירות המבחן, הנאשם סובל מרקע התמכרותי, חי בשולי החברה, בעל כישורים תפקודיים נמוכים, גורמי תמיכה מצומצמים, ויכולת נמוכה להתמודד עם מצוקות. לאור האמור, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן ומאסר על תנאי. נוכח מצבו של הנאשם לא המליץ שירות המבחן על צו שירות לתועלת הציבור או עבודות שירות.

טענות הצדדים לעונש

7. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירה מושא האישום הראשון נפגעו הערכים החברתיים של שמירה על קניינו של הפרט, הגנה על שלום הציבור ורכושו והגנה על תחושת הביטחון של הציבור ושלוות נפשו. מידת הפגיעה בערכים החברתיים היא בינונית עד גבוהה. הנאשם ישב על אדם החלון, עת גופו כלפי פנים הדירה ונתפס רגע לפני שנכנס לתוך הדירה. בדירה נכחו המתלוננת ובתה. כתוצאה מביצוע העבירה מושא האישום השני נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על בריאות הציבור ונגע הסמים. לטענתה, מידת הפגיעה בערכים החברתיים בהקשר זה היא נמוכה.
8. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירה מושא האישום הראשון, נע בין מאסר לתקופה של

12 חודשים ובין מאסר לתקופה של 24 חודשים; לטענתה, מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום השני, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר קצר שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות.

9. עוד הוסיפה וטענה באת כוח התביעה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו וחסך בזמן שיפוטי; לחובתו של הנאשם 29 הרשעות ושני גמרי דין, האחרונה ביניהן משנת 2010; מהתסקיר עולה כי הנאשם אינו עובד ומכור שנים רבות לסמים ומטופל בתחליף סם. הנאשם הופנה לבית משפט קהילתי, אולם שלל בעיתיות.

10. לעמדתה של התביעה, המלצת שירות המבחן להסתפק בהטלת צו מבחן ומאסר על תנאי אינה עולה בקנה אחד עם מכלול הנסיבות.

11. מכאן עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם מאסר בחלק התחתון של המתחם הכולל מאסר לתקופה של 13 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים.

12. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי התביעה הפנתה לפסיקה מחמירה שאינה מתאימה לנסיבות המקרה.

13. עוד טען, כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירה מושא האישום הראשון: הנאשם ניסה להיכנס דרך חלון המטבח לבית שכנתו. המתלוננת הבחינה בנאשם כשהוא יושב על אדן החלון וגופו מופנה כלפי פנים. מיד לאחר שהמתלוננת צעקה הנאשם החליק מטה לקומת הקרקע. מכאן שמדובר בעבירה של ניסיון במדרג נמוך, ללא כלי פריצה, בהיעדר תכנון ובלא לגרום כל נזק.

14. עוד טען, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם משתמש בתחליף סם מסוג "סבטקס"; העבירה בוצעה לפני שנתיים וחצי; הנאשם מתגורר בדירת עמידר, לא עובד, מתקשה בקריאה וכתובה, ומצבו הנפשי בכי רע.

15. לטענתו, בנסיבות אלו יש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולסיים ההליך באפיק שיקומי. עוד הוסיף, שככל שבית המשפט יקבע מתחם המתחיל בענישה מוחשית, יש לסטות מהמתחם משיקולי צדק.

16. בדברו האחרון מסר הנאשם כי עבד במשך 10 שנים, אולם חדל לעבוד משום שלא שילמו לו. לדבריו, אין לו ביטוח, אין לו פנסיה ואין לו כל רכוש.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

17. כל אחד מהאישומים הוא בגדר אירוע עצמאי ויש לקבוע עונש הולם נפרד בגינו.

18. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך חברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.**

19. כתוצאה מביצוע העבירות מושא כתב האישום נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלום ובטחון הציבור וכן הגנה על קניינו של הפרט ועל פרטיותו. כן נפגעו הערכים החברתיים של שמירה על בריאותו ושלולמו הפיזי והנפשי של הציבור מפני נזקים הנגרמים כתוצאה משימוש בסמים והשפעתם הממכרת וההרסנית. לצד זאת, עומדים ההגנה על הציבור מפני נזקים עקיפים הנגרמים כתוצאה מעבריינות הנלווית

לשימוש בסמים, ובכלל זה ההגנה על הביטחון האישי ורכוש הציבור (ע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יונה** (4.7.12); ע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' שמאי**, פ"ד נח (2) 734 (9.2.04); ע"פ 6021/95, 4998/95, 5267/95, 5313/95 **מדינת ישראל נ' גומז** (31.7.97); ע"פ 575/88 **עודה נ' מדינת ישראל**, פ"ד מב (4) 242 (11.12.88)).

20. מידת הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירה מושא האישום הראשון היא בינונית. הנאשם ניסה להתפרץ לביתה של המתלוננת, שכנתו, ונמצא על ידי המתלוננת עת ישב על אדן החלון כשגופו מוטה כלפי פנים הדירה. המתלוננת צעקה, הדפה את הנאשם וסגרה את החלון. המדובר בניסיון התפרצות לא מתוחכם, ללא כלי פריצה, ומבלי שנגרם כל נזק. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה, כי הניסיון בוצע עת שהו המתלוננת ובתה בבית וניתן לשער את הפחד שאחז בהן בנסיבות אלו.

21. מידת הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירה מושא האישום השני היא נמוכה. הנאשם נתפס על ידי המשטרה ובמהלך חיפוש על גופו נמצא בכיס מכנסיו סם מסוכן מסוג הירואין במשקל של 0.0814 גרם לצריכה עצמית.

22. בית המשפט העליון קבע, כי מתחם העונש ההולם עבירה אחת של התפרצות לבית, ללא תחכום מיוחד, לצד גניבה, נע בין מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות ובין מאסר לתקופה של 20 חודשים (ע"פ 370/14 **סלפית נ' מדינת ישראל** (25.8.14); ראו גם: ע"פ 638/18 **גולן נ' מדינת ישראל** (1.5.18); ע"פ 659/13 **אביכור נ' מדינת ישראל** (28.1.13)).

23. מטבע הדברים, המתחם שעניינו בניסיון התפרצות - מקל יותר. על מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת שעניינה בעבירה של ניסיון התפרצות לדירה, בנסיבות דומות, ניתן ללמוד מהפסיקה הבאה:

- רע"פ 5518/11 **טרנאן נ' מדינת ישראל** (26.7.11) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של ניסיון התפרצות לדירה. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 12 חודשים ומאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם. בית המשפט העליון דחה את בקשתו של הנאשם להרשות ערעור;

- עפ"ג (י-ם) 30128-06-14 **כהן נ' מדינת ישראל** (29.3.15) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של ניסיון להתפרצות. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 11 חודשים ומאסר על תנאי. בית משפט מחוזי קיבל את הערעור והטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 8 חודשים;

- עפ"ג (י-ם) 24997-04-14 **מדינת ישראל נ' בנון** (7.7.14) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של ניסיון התפרצות לדירה. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים, הפעיל מאסר על תנאי והטיל מאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורה של התביעה והטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 9 חודשים.

24. מדיניות הענישה הרלוונטית לעבירה של אחזקת סמים מסוג הירואין לצריכה עצמית במשקלים קטנים נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, לצד ענישה נלווית (ראו למשל: תפ"ק (רמ') 41272-03-16 **משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה נ' אבו כאשף** (9.9.19); ת"פ (ק"ג) 54499-11-15 **מדינת ישראל נ' חדאד** (5.2.19); ת"פ (רח') 16619-01-18 **מדינת ישראל נ' פודומסקי** (16.1.19); ת"פ (עכו) 1659-04-19 **מדינת ישראל נ' בן שטרית** (14.1.19))

25. כאן המקום להעיר, כי התביעה הגישה פסיקה הכוללת נסיבות מחמירות בהרבה מענייננו, כמו למשל

עבירות של התפרצות לבית לצד קשירת קשר, ביצוע בצוותא וגניבה. פסיקה זו אינה מתאימה למתחם הרלוונטי ולנסיבות העניין שלפני (ראו למשל: רע"פ 6210/18 אבו גאנם נ' מדינת ישראל (3.9.18); רע"פ 8987 אבו חסין נ' מדינת ישראל (21.11.16)).

26. לאור מדיניות הענישה ונסיבות המקרה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא האישום הראשון נע בין מאסר קצר ובין מאסר לתקופה של 16 חודשים ואילו המתחם באישום השני נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר קצר, והכל לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

27. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי המכביד. הנאשם ביצע עבירות רבות בין השנים 1974, עוד בהיותו קטין, ועד לשנת 2010, לרבות עבירות רכוש, אלימות וסמים. הנאשם גם נדון, לא אחת, לעונשי מאסר בפועל (עת/1). עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה, כי מדובר בעבר ישן יחסית - משמע עד לפני כ-10 שנים - והנאשם לא שב לבצע עבירות מאז ביצוע העבירות מושא כתב האישום;

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו וחסכון בשמיעת עדויות; שירות המבחן עמד על נסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם, אשר סיים 8 שנות לימוד בלבד ומגיל 10 שהה בפנימייה, הסתובב בחוסר מעש וחבר לחברה שולית. הנאשם נישא בגיל 22 ונולדו לו שתי בנות. בני הזוג התגרשו לפני כעשרים שנים על רקע מעורבותם בפלילים והתמכרותם לסמים ולנאשם אין קשר עם בנותיו. הנאשם מתגורר בדירת עמידר, לא עובד ומתקיים מקצבת הבטחת הכנסה. הנאשם מכור לסמים ובשנים האחרונות הוא נוטל תחליף סם מסוג "סבוטקס". הנאשם עבר בשנת 2003 תאונת דרכים ונפצע בחלקים שונים בגופו ומאז חלה נסיגה במצבו הנפשי. להתרשמות גורמי הטיפול הנאשם סובל מפוסט טראומה. בשנים האחרונות הנאשם אינו צורך טיפול תרופתי ואינו נמצא במעקב פסיכיאטרי. שירות המבחן הדגיש, כי לאורך השנים בלטו קשיי השתלבות במסגרת תעסוקתית, דפוסים התמכרותיים אשר העמיקו ותפקודו במישורים השונים התדרדרו.

28. לא יכולה להיות מחלוקת כי הנאשם זקוק לטיפול של ממש, אולם למרבה הצער, בהיעדר נכונות ויכולת ונוכח עומק התמכרותו לא ניתן לגייס הנאשם להליך טיפולי.

29. באיזון בין הנסיבות לזכותו של הנאשם, משמע הודאתו ונסיבות חייו הלא פשוטות, ובין הנסיבות לחובתו, ובעיקר עברו הפלילי ואי הירתמותו של הנאשם להליך טיפולי, לא ניתן לאמץ את המלצת שירות המבחן לסיים ההליך באפיק שיקומי הכולל אך צו מבחן ומאסר על תנאי. המלצה זו חורגת ממתחם העונש ואינה מתאימה לנסיבות בהן לא היה כל הליך שיקומי בעניינו של הנאשם.

30. התביעה אמנם עתרה להטיל עונש שהוא בשליש התחתון של המתחם, אולם לעמדתו, מיקום זה אינו משקף את עברו הפלילי של הנאשם והיעדר הירתמותו להליך טיפולי.

31. מכאן, שיש להטיל על הנאשם עונש המצוי מעט מתחת למחצית המתחם והוא כולל מאסר, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות ומאסרים על תנאי. בהינתן מצבו הכלכלי של הנאשם לא מצאתי מקום להטיל עליו קנס. עם זאת, יש מקום לפיצוי סמלי של המתלוננת, למרות שלא גרם לה נזק רכוש.

32. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 15.9.20, הנאשם לא נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות, וזאת בשל סירובו להשתלב בעבודות שירות. לפי חוות דעת הממונה מיום 14.10.20 נמצא הנאשם

מתאים לביצוע עבודות שירות במגבלות.

סוף דבר

33. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 8 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות, הנאשם יחל את עבודות השירות ביום 24.1.21. מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת רכוש או עבירת סמים - מסוג פשע;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מהיום לא יעבור כל עבירת רכוש או עבירת סמים - מסוג עוון;

ד. צו מבחן למשך שנה.

רשמתי לפני נכונות הנאשם לבצע את צו המבחן. מובהר בזאת, כי כל חריגה מהוראות שירות המבחן עלולה להוביל לביטול גזר דינו וגזירת דינו מחדש;

ה. פיצויים בסכום של 500 ₪ למתלוננת, עדת תביעה 1. הנאשם ישלם את הפיצויים ב-2 תשלומים שווים ורצופים הראשון עד ליום 1.12.20 והשני עד ליום 1.1.21.

ניתן צו להשמדת הסמים.

עותק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות שירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ח' חשוון תשפ"א, 26 אוקטובר 2020, במעמד הצדדים.